

KÜRTÖS

XXIII. évfolyam 8. szám

Közéleti havilap

2025. augusztus

Ára 1,00 EUR

Felszállni a csillagok felé

Július 30-án, Balogh Gábornak, a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya egykori elnökének 80. meg nem élt, immár égi születésnapján gyültek össze barátai, kollégái, ismerősei, tisztelői és természetesen családtagjai a Csemadok járási irodája épületének udvarán, hogy emléktábla-avatással és koszorúzással emlékezzenek meg arról az emberről, barátról, aki életében munkásságával, életművével maradandót alkotott, hagyott ránk, hogy vigyázzuk, ápoljuk és fejlesszük azt a kultúrát, közösségi életteret, melyben ő is szolgált, alázattal, tisztességgel, csendesen, mint ahogyan élt. A közel felszáz jelenlévőt Kliment Éva, a CSNTV jelenlegi elnöke köszöntötte röviden, majd Kotoráné Belá Rózsika szavalata és Lőrinc Sarolta Aranka gyönyörű éneke emelte a meghitt hangulatot. Ezt követően Hrubík Béla, egykori kollégája, barátja és harcostársa méltatta munkásságát, emlékét, tevékenységét, majd közösen

Kliment Évával leleplezték azt az emléktáblát, melyet ő faragott a barátja tiszteletére. Az emléktáblát Parák József püspöki helynök szentelte fel, majd a jelenlévők megkoszorúzták. Tiszteletét tette az avatáson, és koszorút is elhelyezett dr. Bárkányi József, Magyarország beszercebéányai konzulja. A megemlékezés után kötetlen beszélgetéssel emlékeztek pályatársai az egykori elnökre. A Hrubík Béla által, az emléktáblánál előadott megemlékező beszédet a második oldalon tesszük közzé.

XXI. Szent Korona Ünnepe

Három nap hagyomány, közösség és nemzeti összetartozás Ipolybalogon

Ipolybalogon 2025. augusztus 1–3. között immár huszonegyedik alkalommal rendezték meg a Szent Korona Ünnepet, amely mára nemcsak a térség, hanem a Kárpát-medence egyik jelentős kulturális és lelki eseményévé vált. A rendezvény központi eleme a Szent Korona tisztelete, ugyanakkor a közösségi összefogás, hagyományápolás és nemzeti összetartozás jegyében zajlott.

(Folytatás a 13. oldalon)

„Együtt az ország, új kenyér vár ránk, / felszenteléskor Urunkat áldják,
béke és munka jövőnk reménye, / gyarapodásunk letéteménye.
Összefogással s honszeretettel / legyen vértézve a magyar ember,
lobogjon zászlónk a nyári szélben, / s államiságunk örökké éljen!”

Szuhanics Albert

Faludi Ferenc:

Szent István királyhoz

Dicső István, nagy királyunk,
Téged ég s föld magasztal,
Téged tisztel kis országunk,
Első szent urának vall.

2.

Tőled vette fényességét,
Méltóságát, érdemét,
Koronája ékességét,
Hitit, kincsét, mindenét.

3.

Elbujdostál, megkerestünk,
Áldott légyen a szent ég!
Országunkba bévezettünk,
Szívünk örömeiben ég!

4.

Drága kincsünk, feltaláltunk:
Magyarország, vigadozz!
Itt van, kit óhajtva vártunk,
Ezer áldásokat hoz.

5.

Ime a te reménységed,
Inségedben ide nézz:
Isten után erősséged,
Megoltalmaz ez a kéz.

6.

Megvigasztal minnyájunkat,
Hatalmunkban vastagit,
Megtáitja országunkat,
Végig megtart, bődlogit.

7.

Budán nyugszik; Buda vára,
E szentséget megböcsüld!
Atyja után, nem sokára,
Biztat az ég: Imrét küld.

8.

István mellett itt lesz fia,
Megtestesült angyalunk,
Megszerzi ezt két Mária,
Égi s földi asszonyunk.

Felszállni a csillagok felé

(Folytatás az első oldalról)

Tisztelt emlékezők, kedves családtagok, rokonok, barátok, kedves vendégeink!

A magyar történelem páratlanul tele van olyan hősökkel, vitézekkel, méltóságokkal, fejedelmekkel, akiket nemcsak könyvekben, irodalmi alkotásokban, de szobrokban, emléktáblákon, festményeken is megörökítettek az utókornak. Ki ne ismerné Dobó Istvánt, Hunyadi Jánost, Zrínyi Miklóst, Rákóczi Ferencet vagy Kossuth Lajost? A történelem, a nemzeti emlékezet azonban sokszor méltánytalanul bánik azokkal a háttérberekekkel, akik ezek mellett a kiemelkedő történelmi személyiségek mellett ott álltak a csatában, küzdöttek velük a szabadságért, a nemzet felemelkedéséért, vagy csak barátságukkal segítettek, néha szintén emberfeletti munkával és áldozatokkal őket. Tudjuk-e, vajon Zrínyi Miklós szigetvári kirohanásakor ki állt közvetlen a hős várparancsnok mögött? Vagy ki volt Hunyadi János fegyverhordozója, bennfentese, legjobb barátja? Akire mindig támaszkodhatott. Kik voltak a magyar történelem neves vagy névtelen aprószentjei, akik a második vagy a harmadik sorban, a háttérben meghúzódva, alázatosan, csendesen, szorgalmasan tevékenykedve tették a dolgukat, vitték a keresztet a halálig, a feltámadás reményében.

Balogh Gábor, aki ma töltené be 80. életévét, s aki már a mennybéli csatamezőkön vagy éppen a mennyi kávézóknak vívja csatáit, vagy piheni ki fáradalmait az ott lévő díszes és nagyra becsült társasággal, ilyen ember volt. A felvidéki, a Trianon után itt ragadt magyar közösség fáradhatatlan és alázatos szolgája, aprószentje, aki csendben rakta a teremteni akarás köveit napról napra, mint a jó kőműves, míg az az élete végére olyan toronnyá magasodott, ahonnan mindent belátni, ami emberi, ami közösségi, ami lelki otthonunk lett. Közülük három és fél évtizedig jártuk együtt ezt az utat a Csemadokban, a civil életben. De személyes barátságunk okán is, amit nagyon nagyra tartok és értékelek, és ápolok is. Együtt ültünk egykoron, még a rendszerváltás előtt, annak az öreg szklabonyai Mikszáth Emlékháznak az udvarán, megalapítva a Palóc Társaságot többedmagunkkal, ahol álmodoztunk a szabadságról, nemzetről, szülőföldről. Ahol megfogalmaztuk azon igényeinket, melyek segítettek megtartani a kultúránkat, az anyanyelvet, az iskoláinkat, ahol megfogalmazódtak azon emlékhelyeink és nagyjainkra való megemlékezéseink sorai, melyek a rendszerváltás után tettekbe nemesedtek, s melyek emlékhelyei ma megtalálhatóak, elérhetőek, kézzelfoghatóak itt, a szűkebb hazánkban, a Palócföldön. Nem volt vagy alig akadt olyan esemény, megemlékezés, avatás, ahol szervezőként vagy résztvevőként ne találkoztunk volna. Nemcsak polgármesterként alkotott, tette a dolgát, amikor is életre hívta, megálmodta az ipolybalogi Szent Korona Ünnepet, annak egyik szakrális központjával, a magyar Szent Korona hiteles másolatának az elkészítésével, hanem magyar hazafiként is, mert pontosan látta azt, hogy mit hozhat, mit indít el ezzel. Sokat harcolt azért, hogy ez a szakralitás, ez a lelki, szellemi magyar tér itt, a Palócföldön olyan zárandokhellyé váljon, mint a széke-lyeknek Csiksomlyó. A Korona-dombon való szentmisék és a Szent Korona körmenetben és díszkíséretben való bemutatása nem színházi produkciót, hanem a Szent Korona-tan bemutatását, megélését volt hivatott szolgálni, amiben ő mélyen hitt. Sajnos, hogy húsz év elteltével sem értettük meg, hogy mi ennek a jelentősége, és a koncertek és kísérendezvények zaja és túltengése lassan visszaszorítja az Árpád-kori templomba ezt a magasztos ünnepet. Gyakran beszéltünk erről a közös, szám-talan szolgálati utunk során. A globalizmus ellen csak úgy tudunk harcolni, ha erősítjük, magasra emeljük az ilyen szak-

rális tereinket, és nem a divat, a kicsinyesség és az olcsó szórakozás kenyérével etetjük a Sátánt, mely érezhetően egyre jobban hatalmába keríti a világunkat. A Korona-dombra tervezett kálvária egy-egy állomását, melyet a Kárpát-medencében, a Palócföldön és az anyaországban lévő ezeréves településeink építenének meg, hogy majdan, idezarándokolva teremtsük meg a palócság Szent Korona által vigyázott és felszentelt, felemelt szent helyét, még várat magára. Ez a feladat már ránk vár. Azokra, akikre rábízta ezt a feladatot, s amit biztosan tudok, hiszem, személyesen fog ellenőrizni. Együtt voltunk közel húsz éven keresztül Közép-Európa legrégebb lovagrendjének, a visegrádi Szent György Lovagrendnek a tagjai, és utolsó javaslatként, amit ő terjesztett be, választottak a Magyar Kultúra lovagjának alig néhány héttel a halála után, aminek ő már a tagja volt néhány éve, s amit már sajnos nem élhetett meg. Még halálában is segített, szolgált.

Akkor lett 2006-ban a Csemadok regionális alelnöke, amikor én a Csemadok országos elnöke lettem, s végezte megbízatását fáradhatatlanul, egészen halála napjáig. Az Őszirozsa, a magyarnóta-énekesek országos versenye végigkísérte őt egész munkája során, amit a kultúrában végzett. A 2022-ben Ipolyszécsénykén megrendezett VII. Palóc Világtalálkozó, melyben a végsőkig hitt, végül olyan hatyúdala lett, melyre büszkén emlékezhetünk itt a szülőföldön, és ami a kitartás, az elhivatottság és a hit olyan példája lett mindnyájunk számára, ami előtt nemcsak kalapot kell emelnünk, hanem példaként kell megemlegetnünk mindig, amikor a semmiből teremtsérről kell majd előadni a felnövekvő generációknak. Olyan példa lett ez nekünk, mint az 1848-as csatákban az ozorai példa. Tanítani-való. De ne menjünk el szótlánul a mostani hely mellett sem, ahol állunk, hiszen a Csemadok járási székházának megteremtése, a mai állapotába való fejlesztése is az ő nevéhez fűződik.

Ha van, aki hazájának nemcsak rendületlenül, de fáradhatatlanul is igaz, őszinte és odaadó híve volt, az Balogh Gábor. Furcsa még mindig ez a múlt idő, még beleremegek a „volt”-ba, mert az ész, a lélek, az évtizedes barátság ezer és ezer szállal összevarrt köteléke még nem tudta elengedni őt. Ő még van, itt van, hiszen még csak kifordult az ajtón, és várjuk, mikor lép be ismét. Az elme, a szív, az óhaj ezt várja.

A közösség volt az élete, és annak a szolgálata lett a halála is, mert az egészségi állapotának a kezelését is folyton halasztotta egyéb közösségi teendők miatt. Egészen a végéig. Bajnok Pistának, a Csemadok egykori alelnökének, aki szintén szívélgtelenségben szenvedett, felajánlották egykor a szívátültetés lehetőségét, ami valószínűleg meghosszabbíthatta volna az életét, de ő azt mondta, hogy azzal a szívvel akar meghalni, amit az édesanyjától kapott. Van ennél csodálatosabb és magasztosabb vállalás az életben? Aligha. Igen, Gabinak is ilyen szíve volt, ragaszkodóan jó, édesanyaian tele szeretettel. És ezzel a szívvel építettük együtt Görbeország, a Palócföld apró várait, bástyáit kövekből, sárból, édesanyaszavakból és reményből, hogy ha felmentünk a tetejére, láthassunk házat, hazát, szülőföldet. Néha olyannak tűnt a munkánk, mint a mondabeli Kőműves Kelemennek, hogy amit nappal építettünk, azt éjjel pont azok bontották le, akiknek felhúztuk. De minden egyes virradatkor, soha, egyetlen szóval sem mondta, hogy akkor most már nem építünk tovább. Mindig újra és újra nekiindult. Az utolsó szívdobbanásig.

Kedvenc mondása volt, amit e hamarosan leleplezésre kerülő emléktáblára is ráfaragtam, hogy „*A nemzet szolgálatában megpihenni szabad, de elfáradni soha!*”

A halottainkat illik eltemetni, de nem illik elfeledni. Ezért

csillaghullásban, egy csendes nyári szélben, az Ipoly vizének fodrában. Mindig mondtuk, hogy mi azok a fajták vagyunk, akik állva hallnak meg. Mint a fák. A csillagok felé nézve. A jövődőlés bejött. Nem is lehetett másképpen. Fényesen, csendesen, a hamu alatt is izzó parázként. Sütő András írja: „Ha annyi nyomunk marad bár a földön, mint felszálló madáré a friss havon, már nem élünk hiába.” Bár hosszú évek óta nem hullott a hó sem. Nem hull már semmi. Talán csak a világunk hull szét lassan, végérvényesen. De akárhogyan is van, bizonyosan állíthatom, a nyoma itt maradt a lelkünkben. És hiszem, tudom, nem élt hiába. Élete teljes volt, étellel, tettekkel, cselekvéssel teli. Örizzük meg ilyennek, ahogyan élt, és ahogyan élni is fog, a történelmünk aprószentjeként.

Tisztelet emlékének.

Palócz

Jubilált a Palóc Búcsú és Folkfesztivál Balassagyarmaton

A Mikszáth Kálmán Művelődési Központ és a Magyar Nemzeti Múzeum – Palóc Múzeum szervezésében július 24-e és július 27-e között valósult meg a harmincadik alkalommal megrendezett Palóc Búcsú és Folkfesztivál. A Palócföld legjelentősebb népművészeti, szakrális eseménye sok látogatót vonzott az anyaországból és a Felvidékről egyaránt. A népünnepély Nógrád vármegye jeles eseménye, mely igyekszik teljes képet nyújtani a régió kulturális gazdagságáról, a palóc hagyományok értékeinek bemutatásával. Az eseményfolyam különleges alkalom a palóc identitás ünneplésére.

Július 24-én határtársági kerekasztal-beszélgetéssel és borsétával vette kezdetét a négynapos eseményfolyam. A Palóc Múzeum Látványtárában megtartott kerekasztal-beszélgetésben anyaországi és felvidéki szervezetek és önkormányzatok képviselői vettek részt. A fórumon Denisa Árvayovát, Szlovákgyarmat polgármesterét, Kliment Évát, a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának elnökét, Jakus Júliát, a balas-

sagyarmati Kicsi vagyok én közhasznú alapítvány elnökét és a kalondai Papp Sándort, a Pro Kalondiensis Polgári Társulás elnökét kérdezte Golyán Krisztina, a balassagyarmati Mikszáth Kálmán Művelődési Központ intézményvezetője.

A fórum mindegyik résztvevőjével partnerségben áll a balassagyarmati intézmény. A kerekasztal-beszélgetés résztvevői elsőként bemutatták tevékenységüket, mindamelllett a határon átnyúló partnerségbeli tapasztalataikról is szóltak. Papp Sándor például megjegyezte, hogy a piciny, kevesebb mint kétszázötven lelkes Kalonda község civil szervezete több európai partnerrel tart fent gyümölcsöző kapcsolatot. Több közös programot valósítottak meg a partnereikkel közösen. Kiemelte a Kalonda határában álló Palóc kettőskereszt megszületését, ami szintúgy az összefogás eredménye. Denisa Árvayová Szlovákgyarmat és Balassagyarmat kapcsolatáról szólt. Megjegyezte: közel húsz esztendeje testvértelepülések, ennek köszönhetően sok közös programot bonyo-

lítottak már le. Szlovákgyarmat igazi kistestvére a Palócország fővárosának is tartott Balassagyarmatnak. Kliment Éva részben felvázolta a Felvidék legnagyobb kulturális egyesületének szervezeti egységét. Mint elmondta, a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya több olyan rendezvényt is szervez, melyben balassagyarmati partnerek is vannak. Kifejtette, Balassagyarmat rendszeresen megjelenik a Csemadok által is szervezett irodalmi megemlékezéseken Szklabonyán, Alsósztrégován, avagy Kékkőben. A szakmai együttműködés is példaértékű. Mindannyian a térség, a palóc értékek felkarolásával, a hagyományok ápolásával és továbbadásával foglalkoznak. Jakus Júlia megjegyezte, hogy a hagyományok ápolására összpontosító foglalkozásaikkal folyamatosan járják a felvidéki településeket is. A nagykürtösi járásbeli magyar iskolákban, falunapokon és a felvidéki községekben megvalósuló táborok rendszeres résztvevői.

Folytatás az 12. oldalon

„Minden alkotásban ott rejlik valamilyen szépség...”

Még a nyári vakáció elején beszélgettem Nagy Viktoriával, az Ipolybalogi Művészeti Alapiskola képzőművészeti tanárával arról, hogy milyen eredményeket értek el a növendékei az elmúlt 2024-25-ös tanévben?

- Három kihelyezett tagozata van az iskolátnak. Hol mindenütt folyik a tanítás?

- Az Ipolybalog Művészeti Alapiskola képzőművészeti szakának működése nem csupán Balogra korlátozódik – a művészet szeretete és oktatása három kihelyezett tagozaton is jelen van: Csábon, Lukanényén és Ipolynyéken. Ez a hálózatos működés lehetővé teszi, hogy a régió több településén is elérhető legyen a művészeti nevelés, közelebb hozva a gyerekekhez a rajzolás, festés és más vizuális kifejezési formák világát.

- Sokan úgy gondolják, hogy a képzőművészeti szakon csak rajzolni tanítják a gyerekeket. Mi mindent kell megtanulniuk, elsajátítaniuk a tanulóknak?

- Nagy előrelépésként éljük meg, hogy Lukanényén és Csábon már saját helyiségeink vannak a képzőművészeti oktatásra. Ez nemcsak a gyakorlati szempontok miatt fontos, hanem azért is, mert erősíti a helyi közösséghez való tartozást. Balogon és Ipolynyéken egyelőre még megosztott tantermekben zajlik az oktatás, ami némi alkalmazkodást kíván, de a diákok lelkesedése és a tanárok elhivatottsága ezt bőven ellensúlyozza.

Az iskola képzőművészeti szakán nem csupán a rajzolás alapjait tanítjuk meg a gyerekeknek. Arra törekszünk, hogy a tanulók minél sokoldalúbban ismerkedhessenek meg a képzőművészet világával, és ebben a hagyományos technikák mellett a modern technológiáknak is fontos szerepet szánunk.

Például a fotózás mint vizuális kifejezési forma is része a foglalkozásoknak. Emellett a grafika különböző formáival is foglalkozunk.

Kedvelt tevékenység az agyagozás és különféle térbeli alkotások készítése, hiszen a kézzel való alkotás fejleszti a finommotorikát, a térlátást és a türelmet is. Kifejezetten nagy hangsúlyt fektetünk a kreatív, újrahasznosító szemléletre is: gyakran használunk hulladéknak tekintett anyagokat, például kis csempékre festünk, kartondobozból vagy drótból hozunk létre különféle művészi tárgyakat. Ezek nemcsak a környezettudatos gondolkodásra nevelnek, de a diákok fantáziáját is új irányokba indítják el.

Nem feledkezünk meg a művészettörténeti ismeretekről sem. Célunk, hogy a gyerekek ne csak alkotók legyenek, hanem értsék és értékeljék is a művészetet.

- Az iskola tanulói különböző versenyeken vehetnek részt. A te tanítványaid milyen sikerekkel zárták az idei tanévet?

- Fontosnak tartjuk, hogy tanulóink ne csak az iskolán belül,

hanem különféle rajzversenyeken is megmutathassák tehetségüket, ezért igyekszünk szlovákiai és nemzetközi pályázatokba is bekapcsolódni.

Az egyik kedvenc versenyünk a Pueri Fabri, amelyet évente rendeznek meg az ipolybalogi, balassagyarmati, ipolysági és szécsényi művészeti iskolák közös szervezésében. Nagy öröm számunkra, hogy idén számos tanuló is díjat nyert ezen a rangos eseményen.

Részt vettünk a Járási Tűzoltószervezet által meghirdetett pályázaton is, ahol a második kategóriában iskolánk elhozta mindhárom díjat. Ezen kívül a „Fantáziák birodalma” című nemzetközi versenyen is szép eredményeket értünk el: egy díjat és két dicséretet kaptunk.

- Minden katona a tarsolyában hordja a marsallbotot – tartja a Napóleonra utaló mondás. A növendékeidre vonatkoztatva: minden gyerekben ott szunnyad a jövő híres képzőművésze?

- Azt gondolom, hogy minden gyermekben ott van a kreativitás csírája – még ha ez elsőre nem is mindig látszik. Tapasztalom, hogy az okoseszközök inkább visszafogják ezt a fajta alkotó energiát, nem segítik, hogy a gyerekek kibontakozzanak. De ha kapnak egy kis időt, és hagyjuk őket ráhangolódni az alkotásra, akkor előbb-utóbb mindannyian megtalálják az örömet a kézzel való teremtésben.

Sokszor előfordult már, hogy olyan munkák nyertek díjat versenyeken, amelyekről nem is gondoltam volna, hogy kiemelkednek. Ez is azt mutatja: minden művész máshogy lát, és minden alkotásban ott rejlik valamilyen szépség, egyediség. Ezért az egyik legfontosabb szabályunk az órákon az, hogy soha nem mondjuk sem a saját, sem más rajzára, hogy „nem szép” – mert minden alkotás különleges, és minden gyermekben ott szunnyad a művész egy darabja.

Számomra nagyon fontos, hogy a képzőművészeti órákon jó hangulat legyen. A gyerekek életében sok a szabály és kötelesség, így ezek az órák olyan térként működnek, ahol fel szabadultan lehetnek önmaguk, ahol beszélgethetnek, kapcsolódhatnak egymáshoz, és mindeközben születnek az alkotások – vidámsággal, szabadsággal.

Bodzsár Gyula, Fotók: Nagy Viktória archívumából

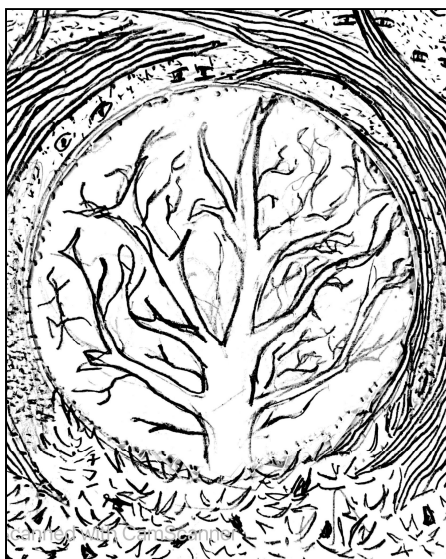
Jól szerepelt a képzőművészeti versenyen

Minden korosztály bekapcsolódhatott a Losonc város polgármestere, Alexandra Pivková által idén is „Szabóv grafický Lučenec“ (Szabó Gyula festőművész munkásságára emlékezve) címmel meghirdetett szlovákiai és nemzetközi képzőművészeti versenybe grafikai alkotásokkal. Az immár 26. évfolyamánál tartó verseny témája ezúttal „Az erdő“ volt.

Szakmai zsűri értékelte a beérkezett több mint 270 pályamunkát, és a legjobbakból összeállított kiállítást június végéig tekinthették meg az érdeklődők a losonci városi múzeumban.

A 6. kategóriában Tóth Abigail, a Gútai Közös Igazgatású Magániskola – Iparművészeti Magániskola második diákja „A Teremtő keze“ című linóleumnyomatával a harmadik helyen végzett a nemzetközi megmérettetésen.

Az Ipolynyéken élő Tóth Abigaillel készült az alábbi interjú.

- Abigail, kérnék egy rövid bemutatkozást.

- A szüleim 4 gyermeke közül én vagyok az első, 2008. május 6-án láttam meg a napvilágot Ipolynyéken. Ide jártam a Balassi Bálint Alapiskolába 9 évig. Mái is itt lakom a szüleimmel, egy húgommal és kettő öcsémmel. Az egész családom szereti a művészeteket, zenét, képzőművészetet, verseket, én sem vagyok kivétel. Végigjártam a zeneiskola alapszintjét, azaz 8 évfolyamot, énekeltem. A képzőművészethez még inkább húz a szívem, majdnem minden formáját gyakorlom. Szeretek festeni, rajzolni digitálisan és tradicionálisan is, és a térbeli képzőművészettől sem tartok.

- Akkor nem volt nehéz az iskola-választás?

- Amikor középiskola választására került a sor, mindenféleképp magyarul szerettem volna továbbtanulni, és szakkal és érettségivel végezni. Így, amikor hallottam, hogy ez az iskola megfelel az elvárásaimnak, és művészetet is lehet itt tanulni, tudtam, hogy ide szeretnék menni. A tervező grafikus szakon tanulok, kiváló tanulmányi eredményekkel.

- Mióta érdekel a képzőművészet?

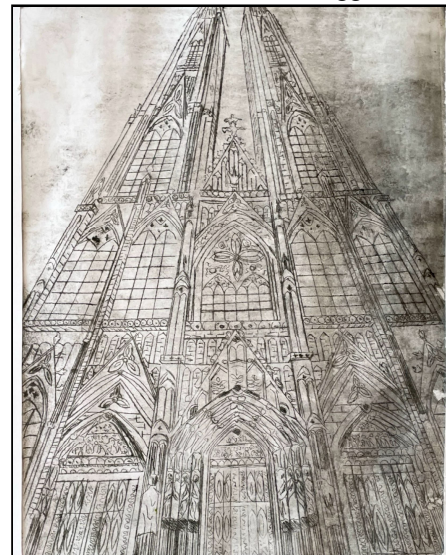
- Ahogyan megtanultam ülni, már édesanyám az ölében tartva rajzolgatott velem, óvodás koromban is szívesebben rajzoltam vagy színeztem, mint játszottam, szóval nagyon régóta megragadt a rajzolás. Komolyabban 12 éves korom óta rajzolok, akkor kezdtem el technikákat, módszereket elsajátítani, és azóta próbálom kifejezni magam a művészet segítségével. Középiskolai tanulmányaim megkezdésével a szaktanáraim is segítenek nekem megismerni,

hogyan működik a művészet. Mostanában egyre inkább szeretek épületeket és technikai rajzokat rajzolni, szerkeszteni.

- A „Szabó grafická“ nemzetközi képzőművészeti verseny témája az erdő volt. Mi ihletett meg ebben?

- Nagyon inspirált a verseny témája: az erdő. Imádom az erdőt, és imádom hosszú sétákat tenni benne, különösen egyedül, így azonnal tudtam, hogy részt kell vennem ezen. A művemmel meg akartam mutatni az erdő fontosságát, az ember és az erdő közötti kapcsolatot. A természetben minden összefügg, fák és

állatok nélkül mi sem léteznénk. A tenyerünkben a kis vonalak egészen olyanok, mint a fák ágai, az ujjlenyomatunk ugyanolyan egyedi, mint a fák évgyűrűi. A vonalvezetéssel igyekeztem megmutatni, hogy az erdő törékeny, a szíkont-rasztal pedig az erdő hangulatát akartam átadni.

Bodzsár Gyula

Fotók: Tóth Abigail archívumából

A csülkös pacalpörkölt vitte el a vándorserleget

Mármint a Palóc Ételek Fesztiválján Kőkesziben. Idén július 19-én, szombaton 17. alkalommal került sor a régió legrangosabb gasztronómiai rendezvényére. Annak idején Molnár Csaba gondolta ki, indította útjára, és évekig szervezte a térség legrangosabb gasztronómiai rendezvényét. Az idei fesztivál a település első írásos említésének 890. évfordulója jegyében zajlott.

Pixiádes László polgármester megnyitó beszédében röviden ismertette a ma mindössze 350 lelket számláló község történetét, melynek nevét először a bozói prépostság 1135-ből származó alapítólevelében említik. A település nevét az ősi magyar Keszi törzstől kapta. Archeológiai leletek bizonyítják, hogy a vidék már a korai kőkorban is lakott volt. A török megszállás utáni összeírás 1715-ből arról tanúskodik, hogy a törökök komoly pusztítást végeztek a településen, hiszen akkor csak 2 családot jegyeztek.

Kitért arra is a polgármester, hogy a falu egyetlen történelmi emléke, ami már műemlékké lett nyilvánítva, a Szent Mártonnak szentelt római katolikus templom, melynek alapzata a 14. században épült, ami azt is jelenti, hogy a falunak már akkor volt plébániája. 1872-ben Petróczy László, váci címzetes kanonok és kartali plébános bőkezűségéből új iskola és kántortanítói lak épült a templom tözsomszédságában. Ebben az épületben, vagyis a mai postahivatal helyén a magyar tannyelvű alapiskola egészen 1978-ig működött.

Ami pedig a község jelenét illeti, Pixiádes László számos fontos beruházásokról tett említést. Ezek közé tartoznak egyebek mellett a bérlakások, a szennyvíztisztító, a multifunkciós sportpálya, a kultúrház belső helyiségeinek felújítása és a konyha modern technológiával való felszerelése stb.

Ami magát a fesztivált illeti, a kultúrház előtti jókora nagy teret már korra délelőtt birtokukba vették a főzőcsapatok, és hozzáfogtak saját receptjeik alapján a finomabbnál finomabb ételek elkészítéséhez. A katlanok, üstök, bográcsok körül szorgoskodó „szakácsmesterek” nemcsak a főztjüket, hanem időnként a magukkal hozott kisütit is megmegkóstolták, miközben a szabadtéri színpadon jó ebédhez szólt a nóta – immár hagyományosan – a jó hangú Bobál Kornél közreműködésével.

Az öttagú zsűri Nagy Zsófia gasztró-

nómiai szakértő vezetésével a versenybe benevezett 15 csapat ételeit kóstolta és pontozta. Rendkívül változatosnak volt modható a kínálat: babos káposzta csülökkel, laskával, sertésfüles csülkös pacal, szarvasgulyás, szarvaspörkölt nokedlivel, köcsögös káposzta, palóc gulyás csirkéből, töklecsó, halászlé. Továbbá: csülkös pacalpörkölt, gulyásleves, dámszarvasgulyás, vadászféle palóc leves, szilvalekváros, fokhagymás, hagymás laska, macsánka (nógrádi roma paprikás krumpli), babgulyás, lekváros-nutellás tarkedli, sertéspörkölt nokedlivel, túrós lepény.

Amíg a zsűri a főzőcsapatok menüjének ízeletgetésével volt elfoglalva, addig a szabadtéri színpadon folyt a szórakoztató műsor. Elsőként a helyi Nevenincs éneklőcsoport mutatkozott be, őket követte a lukanényei Liliomok néptánc-csoport, és az ipolynagyfalusi Ipoly hagyományörző csoport zárta a folklór-műsort. A folytatásban a Garamszentkeresztről érkezett Daniel (Ročiak) és Petra (Albertová) duó slágeregyvelegének tapsolhatott a közönség, de amikor színpadra lépett az ismert magyarországi Ámokfutó együttes, a rajongók elárasztották a színpad előtti teret, de a nézőtérben is „teltház” volt. Az esti utcabálon Nozdrovicky Tomi szolgáltatta a zenét.

Még említést érdemel, hogy óriási érdeklődés nyilvánult meg a tombola-

jegyek iránt, mert több mint kétezer jegy kelt el, ami azt is bizonyítja, hogy rengeteg, köztük nagyon sok értékes tomboladíj várt kisorsolásra.

Persze jóval a tombolahúzást megelőzően került sor a főzőverseny értékelésére, melynek eredményeit Nagy Zsófia zsűrielnök ismertette. Idén a vándorserleget a csülkös pacalpörköltért a kőkeszi Legendák csapata emelhette magasba. Különdíjat kapott a leszenyei Hunter vadászszervezet (dámszarvasgulyás), a kőkeszi Csipet csapat (szarvaspörkölt nokedlivel), a kőkeszi-besztercebányai Holky-Dolky (lekváros-nutellás tarkedli), az ipolybalogi Carp fanatic (halászlé), az inámi-terbegeci Búros vadásztársaság (vadászféle palóc leves) és Molnár Csaba Palóc ízek csapata (babos káposzta csülökkel, laskával).

A 17. Palóc Ételek Fesztiválján került átadásra a Kőkeszi Palóc Hagyományaink Polgári Társulás kezdeményezéséből a Bethlen Gábor Alapítvány anyagi támogatásával elkészült mutatós kerti kiülő és kemence, melynek ötletgazdája Dovičín József volt. Nagy segítséget nyújtottak az építkezéshez Sztranyovszky István és Násali Milan helyi vállalkozók.

Bodzsár Gyula

Fotók: Bélik Bernadett

III. „Legyünk együtt” – Jubileumi falunap Lukanényében

Az évnek van egy különleges napja, amikor a mindennapok szürkeségét felváltja a nevetés és a jókedvű beszélgetések sora. Ilyenkor a falu lakói összegyűlnek, hogy közösen ünnepeljenek, együtt töltsenek el egy meghitt, békés napot. A lukanényei falunap több, mint egy egyszerű esemény – ez a közösség összetartását, erejét és szeretetét hirdeti.

Ebben a gyorsan változó és gyakran feszült világban felbecsülhetetlen kincs, amikor a helyiek képesek félretenni napi gondjaikat, ellentéteiket, és kéz a kézben, testvériesen ünnepelnek. Egyetlen napra háttérbe szorul a stressz és a nehézségek, helyettük a vidámság és a közös élmények kerülnek előtérbe.

Ahogy már megszokott, az idei falunapot ünnepi szentmise nyitotta meg, melyet Mons. Dobos Péter atya, a helyi plébános celebrált. A falu lakói, valamint a testvértelépülésekről érkezett vendégek együtt adtak hálát Istennek a mindennapi áldásokért, kérték oltalmát a természeti csapások, az éhség és a háború ellen, valamint áldást a közösség jövőbeni terveire. Ez a bensőséges és lélekemelő kezdet megalapozta a nap hangulatát.

2025. július 26-án immár huszadszor rendezték meg a falunapot Lukanényben, a régi focipályán. A rendezvény az elmúlt három évben „Legyünk együtt fesztivál” néven fut, mely tökéletesen kifejezi, mit is jelent ez a nap minden lukanényei számára.

A programot ünnepélyesen Híves László polgármester nyitotta meg, aki beszédében hangsúlyozta az összetartó ünneplés fontosságát, és köszönetet mondott mindazoknak, akik fáradtságot nem kímélve segítettek az esemény sikerét.

A gyermekszínpad megható produkciói után minden korosztály talált magának megfelelő szórakozást. A legkisebbeket egész nap ingyenes ugrálóvárak, óriáscsúszdák, arcfestés, hajfonás és mesefigurás fotózkodás várta. A vásári hangulatot a vattacukor, popcorn, spirálkrumpli, kürtöskalács és lángos tették teljessé, amelyek elengedhetetlen részei egy igazi nyári falunapnak.

Elsőként a falu legkisebbjei – az óvodások, az általános iskolások és a művészeti iskola növendékei – léptek szín-

padra. Versekkel, táncokkal, dalokkal és hangszeres előadásokkal tették még ünnepibbé a napot, mosolyt és büszkeséget csalva minden néző arcára.

A gyermekek után az amatőr női néptáncsoport, a Lukanényei Liliomok mutatták be első táncukat, melyet a csoport megalakulása után elsőként tanultak és adtak elő. A jubileumi alkalomból háromszor is felléptek, nagy örömet okozva a közönségnek. A Liliomok 2023 óta ápolják népi hagyományainkat, táncaikban a magyar népzene sokszínűsége tükröződik. Munkájukkal hagyományt teremtenek a következő generációk számára, példát mutatva közösségi összetartásból és elkötelezettségből.

Ezt követően a színpadon bemutakoztak a gulyásfőző verseny résztvevői, majd a zsűri, élén Gheballi Kenzával, aki a TV2 „Séfek séfe” című műsorában

évének győztese volt, főszakácsuk idén is Híves Rebeka.

A fellépők között üdvözölhettük a testvérvárosból, Ráckevéről érkező Magyarországi Harmonikások Kulturális Egyesületét, melynek célja a harmonikazene hagyományainak megőrzése és népszerűsítése, valamint a művészek bemutatkozási lehetőségének biztosítása itthon és határon túl.

A harmonikaszo után értékes tombo-latárgyak találtak új gazdára, melyekért ezúton is hálásak vagyunk adományozóinknak, akiknek ezt a színpadon is megköszöntünk, valamint közösségi oldalainkon is említettünk.

Külön köszönet jár a Lukanényei Idősek Napközi Otthona hölgyeinek (vezetőjük Balko Zsófia), valamint az egészségkárosultak helyi szervezete ügyes és lelkes asszonyainak, akik saját

2022-ben a „Legjobb amatőr szakács” címet nyerte el.

A délutáni programban a fiatal zenészeké volt a főszerep. Fellépett a The Glory zenekar, amely 2024 áprilisában alakult, és külön büszkeség számunkra, hogy dobosuk, Híves Lucas Tibor, lukanényei származású. A közönség egyik legkedveltebb produkciója a lukanényei citerásoké volt, akik nemcsak a Felvidéken, hanem távolabb is számos koncerttel, saját lemezekkel büszkélkedhetnek. Tehetségükkel és összetartásukkal viszik tovább falunk hírnevét.

A gulyásfőzők már elkészültek, így sor került az eredményhirdetésre. A polgármesteri vándorfakanalat idén a BL ELEKTRO Team (vezetője: Baska László) nyerte el. A második helyezett Mgr. Káplár József helyi gyógyszerész lett, a harmadik helyen pedig a LUISZ (Lukanényei Ifjúsági Szervezet) végzett, amely a „Legyünk együtt fesztivál” első

kezüleg készített prézlis téstával kínálta a vendégeket – ezzel is példát mutatva önzetlenségből és hagyományápolásból.

Az ünnepi nap zárásaként az Infinity zenekar lépett színpadra. A zenekar célja, hogy továbbvigye a Neoton Família hagyatékát, ezért alapították az Infinity Neont, egy olyan közösséget, amely a zenén keresztül köt össze embereket. A koncert méltó befejezése volt egy szeretetteljes és tartalmas napnak, melyet a Neoton eredeti tagjai is nagy szeretettel fogadtak.

A falunap valódi varázsa nem csupán a zenében és a nevetésben rejlett, hanem a szeretetben, amivel egymás felé fordultunk. Örizzük meg ezt a vidámságot és összetartást a mindennapokban is, és emlékezzünk rá, hogy az igazi ünnep az egymás iránti odafigyelés és szeretet.

Híves Tóth Éva, Lukanénye

Körtéfa – nyári napközis tábor Ipolynyéken

Július 14-18. között rendezte meg a Csemadok Nagykürtösi Területi választmánya nyári napközis táborát Ipolynyéken, a Csemadok NTV székházában. Pontosabban annak fedett udvarán, ami kellemes, árnyas és nem utolsósorban tágas körülményeket biztosított a foglalkozások számára. Olyan gyerekek jelentkezését várták, akik a nyári vakáció alatt a kikapcsolódás mellett hasznos időtöltést is kerestek, miközben lehetett szórakozni, ismeretsegeket kötni, új barátokat szerezni. A felhívásra 13 érdeklődő kisdíák jelentkezett Csábról, Dacsókeszről, Ipolynyékról és Ipolyszécsénykéről. Ők a régió kézműveseinek és hagyományőrzőinek segítségével változatos foglalkozásokon vehettek részt.

jóvoltából pedig csodás hajfonatokkal mehettek haza a lányok. Jakus Julianna, a balassagyarmati Palóc Múzeum munkatársának irányításával gyöngyálatkák és nemezeléssel gyapjúlabdák készültek, miközben sok információt kaptunk elődeink életmódjával, pl. a pásztorélettel kapcsolatban. Mindezt olyan köz-

A délelőtti programok között sok-sok kézműves-foglalkozás szerepelt: az ipolybalogi Rados Lúcia fazekas segítségével készültek el a fazekaskorongon a tálkák, amelyek száradás után színt és mintát is kaptak, majd a marokedények, és végül a maradék agyagból különböző formákat szagattak a gyerekek, melyeket díszítettek is. Koiš Szilvia Ipolyvábóról érkezett a táborba, jutamadzaggal vagy színes fonállal körültekert edénykéik és erre kis kalapok kerültek ki az ő közreműködésével a gyerekek kezei alól, majd tojásírás következett, amely során a

vetlenséggel, játékosan és természetes módon, hogy szinte észre sem vették a kis táborlakók, hogy mennyi tudáshoz jutottak így módon. Természetesen az elkészült tárgyakat, kézműves termékeket a gyerekek hazavitték, hogy otthonaikban új helyet és funkciót kapva emlékeztessék őket a táborban töltött napokra.

foglalkozásvezető megismertette a gyerekekkel a tojás díszítésére használt hagyományos szimbólumokat és ezek jelentését is. Megtudtuk például, hogy ha kék tojást kapott a fiú, annak nem örült igazán, mert azt jelentette, hogy nem látja őt szívesen az ajándékozó... Az ipolyszécsénykei Varga Kinga segítségével fából készült dekorációk készültek, pl. képkeretek, könyvjelzők, amelyeket a gyerekek kifestettek, majd csillogó üvegyöngyökkel, kövekkel díszítették. Kinga kolléganője

A délutáni programok során sem unatkoztak a gyerekek. Kelemen Marika tanító nénivel népi gyermekjátékokat játszottak, népdalokat tanultak, de nem hiányzott a táncház sem, amibe a végén minden résztvevő bekapcsolódott. Lőrincz Sarolta Aranka néni, aki a hagyományok gyűjtője, ápolója és továbbadója, interaktív népmese-feldolgozásokkal jött a táborba, de nem hiányozhatott az éneklés sem, sőt előkerült a harmonika is. A résztvevő gyerekek meglátogatták a helyi tájházat is, ahol Hrubík Béla segített nekik eligazodni a régi kor bútorai, használati eszközei, népviselete világában, és mivel ő maga készítette a tájház udvarán található kopjafát, ezért a fafaragás rejtelseibe is beavatta a gyerekeket. Jókat falatoztunk a tájház udvarán található szederfa terméséből, s kiderült, hogy sokan még nem találkoztak ezzel a gyümölcsrel. Ezután egy séta során a templom előtti parkban található emlékekkel és jelentőségükkel ismerkedhettünk, a napot pedig a fagyizóban fejeztük be. A hetet gyermekdiszkó zárta a dacsókeszi Cibulya Gyula közreműködésével, aki saját tapasztalatairól a következőkben számol be:

A pénteki nap délutánján a gyerekek a zene világával ismerkedhettek meg. Egy interaktív előadás keretében betekintést nyerhettek a hangok alapfogalmaiba: megtanulták, mi a különbség az élő és a rögzített (reprodukált) hangok között, megismerkedtek a DJ-pult működésével, valamint a hangok alapkategóriáival – mély, közép és magas hangok –, mindezt konkrét hangpéldákkal illusztrálva. A hangrögzítés történetébe is bepillantást nyerhettek: megismerkedtek régi eszközökkel,

mint például a bakelitlemez, a magnókazetta (mágnesszalag), a videókazetta, a CD és az USB. Ezenkívül összehasonlítottuk a hagyományos fényforrásokat – például az izzókat – a legmodernebb LED-technológiával. Továbbá kipróbálhatták a színek keverését egy valódi fénypulton, és nagy örömmel próbálták ki a füstgépet is. Ezt követően megnyitottuk a gyerekdiszkót, ahol a résztvevők váltakozva kipróbálhatták, hogyan lehet keverni a dalokat, illetve effektelni a zenét. A diszkó fantasztikus hangulatban zajlott, és talán a gyerekek közül néhányan a jövő zenész-nemzedékének tagjai lesznek. A program zárásaként emléklapok és DJ-oklevelek kiosztására került sor. A DJ-oklevelet elnyert gyerekek hivatalosan is kiérdemelték a „Gyerek DJ” címet.

A tábor zárónapján a táborlakók az egyes programok, foglalkozások során készült képekkel illusztrált emléklapot kaptak a szervezőtől, amely segítségével majd felidézhetik a táborban töltött napokat, foglalkozásokat, emlékeket.

Reméljük, a táborban töltött hét az aktív kikapcsolódáson és időtöltésen túl ismeretekben is gazdagította őket, és kellemes emlékekkel, sok tapasztalattal és új ismeretségekkel gazdagodtak.

Hálás köszönet minden pedagógusnak, foglalkozásvezetőnek és szervezőnek, hogy lehetővé tették ezt a fantasztikus programot, amely maradandó élményt nyújtott a gyerekeknek.

C.Gy., -ná-

A Jama Band húzta a talpalávalót Óvárban

Járásunk aprófalvas településeinek egyike a 270 lélekszámú Óvár. A szép völgykatlanban fekvő helységet IV. Béla 1245. szeptember 9-én kelt oklevelében „Olowar“ alakban említik először, ám minden bizonnyal sokkal régebbi alapítású. Ezt bizonyítja, hogy az 1731-es egyházi vizitáció szerint a település temploma 1076-ban már létezett. A Balassák birtokához tartozó település lakói főleg szőlőtermesztéssel foglalkoztak.

Idén július utolsó szombatján OloFest – Falusi mulatság címmel került megrendezésre a falunapi ünnepség. A sportpályán felállított hatalmas szabadtéri színpadon bemutatott szentmise után Kanyó Attila, a község polgármestere köszöntötte a rendezvény résztvevőit.

Megnyitó beszédének elején örömét fejezte ki, hogy a falu lakói eljöttek együtt ünnepelni településük legjelesebb napját. Bár, mint mondta, idén kicsit rendhagyó módon, „odaentről“ kisebb anyagi támogatásból, de annál színvonalasabb – a biztató jövőbe néző, kivételes óvári hangulatú falunapot terveztek. Mennyei finomságok, zamatos italok kísérik majd a fellépő csoportok színvonalas előadásait, és a kifulladásig tartó mulatozást.

Beszédét Szent Pál apostol szavaival folytatta: „Ne azt keressétek, ami széthúz és megoszt benneteket, hanem azt, ami összeköt.“ A mi kis falunk is így gondolkodik. Ezért érdemes és szükséges tennünk a tágabb értelemben vett közösségünkért, a településünkért. Óvár falu fekvése, kivételes légköre, csendes hangulata ideális a pihenni és kikapcsolódásra vágyóknak – a munkából hazatérőknek és a helyi lakóknak egyaránt. A tovább-

biakban arról szólt, hogy „mint minden település, mi is fontosnak tartjuk a korábbi évtizedekben kialakult hagyományaink ápolását. A boldogságunk kulcsa a saját kezünkben van – gondolatainkban és tetteinkben gyökerezik. Mindenkinek hozzá kell tennie valamit képességei és tudása szerint az egyéni és közös boldogulásunkhoz. Én úgy érzem, sokan hozzá is teszik a magukét, nem csekély mértékben.“

A szórakoztató program keretében elsőként a Csemadok Ipolynyéki Alapszervezetének Nagy Teréz vezette Palóc Népdalcsoportha lépett színpadra jól válogatott, hangulatos népdalokkal. Hasonlóképpen népdalok szerepeltek a Csemadok Ipolynagyfalusi Alapszervezete Ipoly hagyományörző csoportjának repertoárjában is, Tóth Mária vezetésével.

Negyedszázada működik Bombor Ivett irányításával a bussai Csemadok-szervezet Melódia női énekkara, amelyben ifjúságuk szép slágereit vonultatták fel előadásukban. Bár eredetileg nem szerepelt a programban, így meglepetésvendégnek számított Böjtös Nati, a Karizma (korábban Kiss Zenészek) együttes egyik énekesnőjének bemutatkozása.

Az esti mulatsághoz a ragyolci JAMA BAND húzta a talpalávalót hajnali két óráig. Ezt megelőzően került sor az értékes tomboladíjak kisorsolására. A rendezvényről természetesen a gasztronómiai ínyencségek sem hiányoztak.

Bár a gyerekek különösebb érdeklődést nem mutattak a színpadon folyó műsor iránt, érthető módon inkább vonzotta őket az ugrálóvár, kézműves-foglalkozás, arcfestés, lovaglás.

A rendezvény a KultMinor és Besztercebánya megye támogatásával valósult meg.

Bodzsár Gyula, Fotók: a szerző

Újra szikrázott a nyári filmélmény Csábon

A nyár egyik legkülönlegesebb kulturális eseménye Csábon minden bizonnyal a Mozi a Csillagok Alatt című rendezvénysorozat, amely idén, július 12-én, szombat este sem csupán szabadtéri filmvetítéssel, hanem előszereplős meglepetéssel is várta a közönséget.

A rendezvény gerincét egy szindarab: Fehér Klára „Csak egy telefon” című művének feldolgozása adta az egykori Csábi Színjátszócsoporthoz remek játékában. Tagjai nem hivatásos színészek, de szívből játszottak – tanárok, közéleti szereplők, barátok, ismerősök a mindennapokból. Az esemény iránti érdeklődést az a tény is jelezte, hogy a közönség már izgatottan várta a szereposztás bejelentését, amely végül látványos formában, a közösségi médiában került nyilvánosságra sok egyéb információval egyetemben.

A darabot még Zatyko Mária tanárnő álmodta színpadra, aki fáradhatatlan lelkesedéssel és szeretettel szervezte évekig Csáb

kulturális eseményeit. Most, emléke előtt is tisztelegve vitte vászonra a közösség ezt az előadást.

A Mozi a Csillagok Alatt így egy valódi közösségi élmény, emlékezés és összetartozás. Az est különleges hangulatát az is fokozta, hogy a szervezők gondoskodtak a résztvevők kényelméről is: a közönséget ingyenes – bár korlátozott mennyiségben kiosztott – popcornnal és borral kínálták, így igazi mozi-hangulat és barátságos, közösségi légkör várta az érkezőket.

Mindezek tovább erősítették azt az érzést, hogy itt minden az élményről, a törődésről és az összetartozásról szól. A csillagos ég alatt együtt nevetni, izgulni és meghatódni – ez ennek az estének a nagy ajándéka.

A Vox Iuventus, a Csemadok-alapszervezet, Csáb Község és a helyi alapiskola mindenkit nagy szeretettel vár a jövőben is.

-mf-

Üzen a múlt Ipolyszécsénykén

Szinte már hagyománnyá vált Ipolyszécsénykén az a rendezvény, amely az Üzen a múlt címet viseli. Mint a neve is mutatja, elődeink hagyatékát hivatott feltárni, megtartani és továbbadni. Az üzenet nem csak erre az egy napra vonatkozik, hiszen ahhoz, hogy bármilyen rendezvény megvalósulhasson, előkészület szükséges. Egy kis csapat, amely felvállalja, hogy idejét, energiáját belefekteti a helyszín előkészítésébe. Elődeink erre is példával szolgálnak.

lyen rendezvény megvalósulhasson, előkészület szükséges. Egy kis csapat, amely felvállalja, hogy idejét, energiáját belefekteti a helyszín előkészítésébe. Elődeink erre is példával szolgálnak.

Köszönet mindenkinek, aki bármilyen formában hozzájárult a rendezvény megvalósulásához. Hálásan köszönjük az ipolynyéki Palóc népdalcsoportnak, az ipolynagyfalusi Ipoly népdalkörnek, a Magyarországról érkező Drégelypalánki hagyományörző csoportnak, valamint a helyi Rózsaszírom hagyományörző cso-

portnak a csodás és színvonalas előadást, és nem utolsósorban az ipolynyéki Tóth Roland gyönyörű hegedűjátékát, melyet énekkel is megfűszerezett. A kultúr-műsort táncház követte, a talpalávalót pedig az Orion zenekar szolgáltatta. Ez a szombati nap valóban a múltból üzent, megerősítve azt, hogy korosztálytól függetlenül és határtalanul csodás napot tölthetünk együtt.

Gergely A.

Jubilált a Palóc Búcsú és Folkfesztivál

(Folytatás a 3. oldalról)

Mindannyiuk közös érdeke a hagyományok, az őseink értékeinek továbbadása. Mindebben a határon átnyúló partnerség is nagyban segít – foglalmazták meg a résztvevők.

A csütörtöki nap második felében az ipolynyéki Csernus Pincészet borainak kóstolójára került sor. A borséta alkalmával a jelenlévők minden egyes bortételt külön állomáson kóstolhattak meg.

A Palóc Múzeum egyes részlegein az intézmény munkatársai a kiállított anyagról, a múzeumhoz és a Balassagyarmathoz kapcsolódó személyekről, irodalmi és történelmi tényekről számoltak be. Mindeközben az ipolynyéki borászat finom nedűit és ínycsiklandó falatokat kóstolhattak. A múzeum egyes termeiben dudaszóval, valamint palóc népmesével szórakoztatták a közönséget.

Pénteken a Kutyomfitty Társulat meseelőadása várta legkisebbeket. A Jánossy Képtárban a Míves – kiállítás Palócország kézműves kincseiből című tárlatot nyitották meg. Majd világzenei koncert zárta a pénteki programot.

Szombaton a néphagyományoké és a hagyományörzés különféle válfajaié volt a főszerep. Délután Sebestyén Márta életműkoncertjének adott otthont a balassagyarmati római katolikus főplébániatemplom, vendége Andrejszki Judit volt. A népdal és a régi szakrális énekek egyedi harmóniája mutatkozott meg a koncerten. Az egykori megyeháza előtt kialakított Folkterén először a nemzetközi dudástalálkozó résztvevői muzsikáltak. Majd Palócország falvaiban tevékenykedő hagyományörző csoportok műsora következett. A Folk Kavalkád elnevezésű programban azok a határon átnyúló programok résztvevői mutatkoztak be, akik az idei búcsú és folkfesztivál partnerei voltak. Így a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányát az ipolybalogi Bukréta hagyományörző csoport képviselte, de Kalonda is hozott műsort a Folkterre. Az est folyamán a Virtus Kamara Táncegyüttes és a Dobroda zenekar búvólte el a közönséget. Emellett palóc népviseletek vetélkedője zajlott Szent Anna szépe elnevezéssel. Az estét a Kerekes Band koncertje és táncház zárta. A Folkfesztivál palócföldi összefogással valósult meg. A műsorvezetők az ipolyhidvégi Majer-Illés Ivett és a kalondai Papp Sándor voltak.

A Palóc Ízek utcája finomabbnál finomabb palócföldi étkekkel várta a fesztivál közönségét. Volt kézműves vásár és népi játékok gyermekeknek. Szombat este már elkezdődött a hangulódás a vasárnapi palócbúcsúra. A múzeum udvarán Szent Anna-ájtatosság zajlott, ahol a szabad ég alatt a nemzet megmaradásáért, a gyermekáldásért és a családokért imádkoztak a hívek.

Vasárnap a kedvezőtlen időjárási viszonyok miatt a plébániatemplomban tartották meg az Anna-napi búcsút. A szertartást dr. Udvardy György veszprémi érsek végezte, közreműködött Turai János. Természetesen nem hiányozhatott a hozzákapcsolódó körmenet sem, igaz, kisebb utat jártak be.

A jubiláló rendezvény a határmenti együttműködés ünnepélyes aláírásával és palóc vendégséggel zárult.

A 30. Palóc Búcsú és Folkfesztivál az Interreg Magyarország–Szlovákia Program Kisprojekt Alap támogatásával valósul meg.

Pásztor Péter

Kikapcsolni!

Vannak emberek, akik soha nem kapcsolják ki a mobiltelefonjukat. Éjjel-nappal készen állnak arra, hogy hívásokat fogadjanak, üzenetekre válaszoljanak. Van, aki szerint ez már betegség, más pedig úgy gondolja, hogy aki a mai világban érvényesülni akar, annak 24 órában

elérhetőnek kell lennie. Ez a mindennapi tapasztalat segíthet megérteni Jézus szavait: „Legyetek készen.” Az evangéliumi képek – a felövezett ruha, az égő gyertya, a gazdájára hűségesen váró szolga – nem alkalmi, hanem állandó készenlétéről szólnak. Ez a készenlét nem számol pihenőidővel vagy megszakítással, hanem folyamatos éberséget jelent.

Miért kéri Jézus a szüntelen készenlétet? Ugyanazért, amiért valaki sosem kapcsolja ki a mobilját: hogy ne maradjon le semmiről. Csakhogy itt nem emberi üzenetekről van szó, hanem az Ő hívásáról. Ha valaki be akarja fogadni Krisztust a földi élete során, ha szeretné, hogy a halála után Krisztus fogadja őt, és készen akar állni a második eljövételére, akkor soha nem lehet „kikapcsolt” állapotban.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Nem tétlen várakozást, nem passzivitást. A hűséges szolga példája azt mutatja, hogy a készenlét aktív: a feladataink teljesítése közben, munkában és pihenésben, egészségben és betegségben is készen kell állnunk arra, hogy befogadjuk Jézust, és találkozzunk vele. Sajnos a mai ember sokszor mindig készen áll a mobiljára vagy az internetre érkező hírek fogadására, de kevésbé nyitott arra, hogy meghallja Isten szavát, befogadja szeretetét és kegyelmét. Mintha a mai életstílus kizárná az Istennel való kapcsolatot – könnyebb műholdakra kapcsolódni, mint az ég Urára.

A 21. századi keresztény azonban kezében tarthatja a mobiltelefont, mint a kommunikáció jelképét, és szívében Jézust, mint az Istennel való kapcsolat zálogát. Ehhez viszont időnként ki kell kapcsolni a készüléket: hogy le tudjunk térdelni és imádkozni, hogy időt töltsünk a családdunkkal, hogy vasárnap a szentmisén valóban figyeljünk Isten szavára, és befogadjuk Krisztust az Eucharishtiában. Minél gyakrabban kapcsoljuk ki a készüléket a lelki élet javára, annál értelmesebb lesz a bekapcsolás a hétköznapi feladatokhoz.

Ha valaki soha nem kapcsolja ki a mobilját, talán a halála után is mellé kellene tenni a koporsóba – de kivel fog a sírban beszélgetni? A mennybe mobiltelefonnal is el lehet jutni, de a szívnek és a léleknek Istenre kell kapcsolódnia. Ha nemcsak a földi életben, hanem az örökkévalóságban is érvényesülni szeretnénk, tudjuk: minden nap szükség van „kikapcsolásra” – hogy legyen időnk az Úrra figyelni, és készen álljunk, amikor Ő szólít.

Balga Zoltán

XXI. Szent Korona Ünnepe

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnepség első napján, augusztus 1-jén a „Barátság, szolidaritás és önkéntesség napja” keretében a helyi civil szervezetek mutatták be tevékenységüket. A program egyik kiemelt eseménye az orvosi szimpózium volt, amelyen négy elismert szakember – Prof. Dr. Polgár Csaba, tanácskezelő egyetemi tanár, az MTA levelező tagja; Dr. Nagy Anikó PhD, a Hein Pál Gyermekgyógyászati Intézet főigazgató főorvosa; Prof. Dr. Andréka Péter, a Gottsegen György Országos Kardiovaszkuláris Intézet főigazgató főorvosa; és Dr. Szegedi Ákos, a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház urológus szakorvosa – tartott elő-

adást „Kell-e félni újabb járványoktól?” címmel. Az előadók különböző orvosi és közegészségügyi szempontból világították meg a jövőbeli járványok kihívásait, társadalmi és lelki hatásait, valamint az egyéni felelősség szerepét. Az előadások hasznos tanácsokat és új gondolatokat nyújtottak a hallgatóság számára. A szakmai programot az EUCINEMA filmes bemutatói és egy önkormányzati workshop is gazdagította, így a nap valódi tudásmegosztó és közösségformáló élménnyé vált.

Augusztus 2-án a Kápolna-dombon zajlottak a főbb események. Dél előtt az „Ízek udvara” gasztronómiai kínálattal, valamint hagyományörző műsorral várta a látogatókat. Fellépett a Húros Banda, az Ipolyvecei Hagyományörző Férfikórus, a Székesfehérvár–Kisfaludi Búzavirág Dalkör, valamint a Bukréta hagyományörző csoport. A délután a gyermekeké volt: az EU4CHILDRENS – Gyerekvárosban a Kutyomfitty Társulat, Tomi bohóc és a Tücsök Zenekar szórakoztatta a legkisebbeket. Emellett volt lovaglás, íjászat, solymászbemutató, kézműves-foglalkozások, kisvonat, légvár, valamint EU-információs sátor és selfiepon is. Este a Mona Lisa Smile koncertje után Szikora Róbert és az R-GO gondoskodott a felhőtlen szórakozásról. A tűzijáték után a közönség a DR BRS koncertjén bulizhatott, majd egy retró diszkó zárta a napot.

Augusztus 3-án, a zárónap délelőttjén megemlékezések zajlottak a lengyel menekült katonák emléktáblájánál, majd gróf Esterházy János mellszobránál. Ezután ünnepi körmenet indult, amelyben a Szent Korona hiteles másolatát is végigvitték a település utcáin. A 10:30-kor kezdődő szentmisét az Árpád-kori templomban dr. Martos Levente Balázs, az Esztergomi Főegyházmegye segédpüspöke celebrálta. A szentmisén a zenei szolgálatot a Salgótarjáni Kamarazenekar Egyesület és a Szent Korona Kórus látta el Pásztai Károly és Molnár Ottó karnagy irányításával. A szentmise után következett a kitüntetések átadása: a Szent Korona Emlékérmét az Ipolybalogi Magyar

Tanítási Nyelvű Óvoda kapta, amely már öt év-tizede szolgálja a magyar nyelvű nevelést a Felvidéken. Az elismerést Cseri Erzsébet igazgató-nő vette át. Szintén emlékéremmel jutalmazták dr. Sztyahula László PhD. kanonok, történész lelkiatyát, a felvidéki magyar katolikus egyház történetének feltárásáért és a hűség példaképeinek bemutatásáért. A Magyar Köztársaság Kulturális és Innovációs Minisztériuma Pro Cultura Hungarica díjat adományozott Molnár Ottónak, a Szent Korona Kórus alapító karnagyának. A díjat Balla Mihály országgyűlési képviselő adta át, méltatva a karnagy több évtizedes hazai és nem-

zetközi egyházzenei koncertéletben magas színvonalon végzett művészi munkásságát, versenyeredményekben bővelkedő életútját és a kórus kulturális szerepét a térségben.

Posztumusz elismerésben részesült Balogh Gábor Benedek is, akinek emlékére Ipolybalog község képviselő-testülete az Ipolybalog Díszpolgára címmel tisztelte meg. Az elismerést a település és a felvidéki magyar közösség érdekében végzett önzetlen munkája, a község jó hírnevének öregbítése, valamint a társadalmi életben való aktív részvétele alapján ítélték oda. A díjat két lánya vette át, ezzel méltó módon őrizve édesapjuk emlékét, tisztelettel adózva örökségének, és tovább víve mind-azt az értéket, amit hátrahagyott.

A nap méltó zárásaként a Doráti Kamarazenekar és a Szent Korona Kórus Isépy Zsuzsanna és May Zoltán szólisták közreműködésével, Pásztai Károly és Molnár Ottó vezényletével „A Muzsika szárnyain” címmel adott ünnepi hangversenyt, mely esemény felemelő zenei élménnyel ajándékozta meg a közönséget.

A háromnapos programsorozat megmutatta, hogy az ipolybalogi Szent Korona Ünnepe több mint rendezvény: élő kapcsolat múlt és jelen között, híd generációk, határokon túli közösségek és magyar értékek között. A szervezők idén is méltón őrizték meg az alapgondolatot: együtt tisztelni, együtt ünnepelni, együtt élni a hagyományainkat.

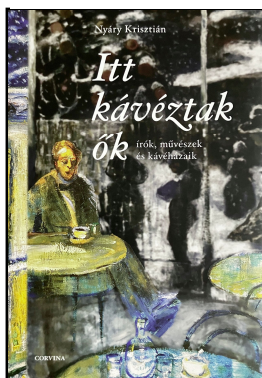
Mihalovics Monika

Könyvajánló

Nyáry Krisztián:

Itt kávéztak ők – írók, művészek és kávéházaik

Könyvajánló sorozatunkban igyekszünk a szűkebb és tágabb régiókkal kapcsolatos honismereti, néprajzi, történelmi, kulturális, de akár szépirodalmi jellegű kiadványokra, illetve azon szerzőkre fókuszálni, akik valamiképpen kötődnek tájainkhoz. De most, a nyári szabadságok idején, egy egészen más jellegű könyvre szeretném felhívni olvasóink figyelmét, amely információkban gazdag s egyben szórakoztató olvasmány is.

Nyáry Krisztián neve valószínűleg ismerősen cseng sokak fülében, hisz az író, irodalomtörténész, könyvkiadó több éve jelenteti meg népszerű könyveit, amelyekben a magyar irodalom, művészet, tudomány jeles képviselőivel, azok életének egyes mozzanataival, szokásaival, körülményeivel foglalkozik. A címben jelzett, 2024-ben megjelent könyvének fülszövegében ezt olvashatjuk eddigi munkáival kapcsolatban: „2012 elején barátainak kezdte publikálni a Facebookon magyar írók és művészek szerelmi életéről szóló képes etűdjeit. A barátoknak szánt bejegyzésekből Így szerettek ők címmel három kötet született. A szerző Igazi hősök és Merész magyarok címmel megjelent könyveiben olyan emberekről írt, akiknek élete és személyes döntései ma is példászerűek. Festői szerelmek című kötetében 19-20. századi magyar festők párkapcsolatait mutatja be, Életemnél is jobban és Írjál és szeressél című könyveiben a magyar kultúrtörténet legszebb szerelmes leveleit gyűjtötte össze. Így ettek ők című kötete az irodalom és a gasztronómia kapcsolódásait vizsgálta. Mi is következhetne a tele tányér után, mint a kávécsészé?”

A művészek már hazamennének, a polgárok még nem érkeztek meg.
A New York belvárosi kávéháza reggeli nyugalomban (1900).

Idéjártak a szomszédos Operaház művészei is - a Drechsler tere színpadja előtt (1896-ban)

Azonban a kávécsészénél jóval többet nyújt a könyv: az egyes kávéházak történetével is megismertet, az oda járó művészek társasági és részben magánéletébe is betekinthetünk, megtudhatjuk, hogy a kávéházi asztalok körül születtek és formálódtak eszmék – gondoljunk csak például a Pilvaxra, hogy itt inspirálódtak, forrásanyagot gyűjtöttek műveikhez az írók, sőt némely mű éppen valamelyik kávéházi asztalnál született. Hogy mely, mintegy két tucat kávéház története és melyik művésszel, íróval

való kapcsolata kerül bemutatásra, ahhoz ízelítőként álljon itt néhány fejezetcím: A Pilvax és Petőfi, a kávéköltő; Drechsler: ahol Jókai utoljára táncolt, Krúdy először nősült; Az irodalom központja: a Centrál; Kávéházak metropolisza: a New York; Javító kávé a Japánban; Párbajok és pofonok a Palermóban; Arankairtas a Hadikban; A Luxor Szomorýtól Kertészig; stb. A szöveges információs anyagon kívül korabeli fényképek, plakátok, festmények, íróportrék egészítik ki a kötet anyagát, valamint a témához, illetve a művészekhez kapcsolódó irodalmi művek is olvashatók.

Végezetül a szerző Előszavából néhány gondolat: „A kávéházak korszaka lejárt, de egykori művészi vendégeik öröksége ma is a magyar kultúra fundamentumát jelenti. Az ő mindennapjaikról, komoly vitáikról és komolytalan mulatságaikról szól ez a könyv.”

-ná-

Régi nóta, híres nóta

Járásunkban az idén 26. alkalommal rendezzük meg a magyar nótá-énekesek országos versenyét *Őszi rózsza* címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközölünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is.

Láttál-e már szirmát bontó piros rózsát?
Láttad-e már nyíló virág hervadását?
/:Életünkben a szerelem nyíló rózsá.
Elhervad az, ha nem vár egy boldog óra.:/

Láttál-e már hajnali fényt az ég alján?
Láttad-e már két orcámat, mikor halvány?
/:Hajnali fény mosolyt derít a világra.
Ha te szeretsz, sosem leszek többé árva.:/

Hol szőke sellő, lenge szellő játszik a Tiszán.
Ott élt egy nép, legendák népe, ott az én hazám.
Az ősi Kárpát őrzi álmát hű Csaba vezér.
Ki csillagoknak égi útján vissza-visszatér.
/:Hogy jön szívünk várva-várja, hogy felzeng a trombitája.
Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország.
Gyönyörűbb, mint a nagyvilág.
Ha zeng a zeneszó, látom ragyogó, szép orcád.
Táltos paripákon oda szállunk, haza hív fű, fa, lomb, virág.
Úgy hív a hegedű, vár egy gyönyörű szép ország.:/

Nyári csendben száll a nótaszó,
nyári csendben andalogni jó.
A párom oldalán az élet oly mesés,
a bánat elkerül, a messzeség merész.
Járjunk mindig vígan dalolva,
boldog szívünk együtt dobogja:
Szép az élet sej, haj, galambom,
így lesz éltünk boldog, ha mondom.

Nyári csendben száll a nótaszó,
nyári csendben nótánk szárnyaló.
Szemednek villanása itt van, oly közel,
És az a boldog érzés már nem múlhat el.
Járjunk mindig vígan dalolva,
boldog szívünk együtt dobogja:
Szép az élet sej, haj, galambom,
így lesz éltünk boldog, ha mondom.

Száll az ének árnyas fák alatt,
száll az élet, mint a gondolat.
A sok-sok ember együtt mind dalolva jár,
A sok-sok ember egymást kézen fogva már.
/:Járjunk mindig vígan dalolva,
boldog szívünk együtt dobogja:
Szép az élet sej, haj, galambom,
így lesz éltünk boldog, ha mondom.:/

Augusztus a kertekben

A perzselő augusztusi hőségben sok minden kiszárad, elvirágzik, nem terem már. Már azt hihetjük, ültetni sem érdemes. Pedig megfelelő gondoskodással szép maradhat a kertünk.

Sokan úgy gondolják, augusztusban már túl késő a vetéshez, de ez nem igaz. Még el lehet vetni salátát, rukkolát, spenótot, tavaszi káposztát, sőt fokhagymát, hagymát is – így téli időszakra is juthat friss zöld a kertből. A gyorsan fejlődő retek, cékla, téli sárgarépa is szóba jöhet, a megürült ágyásokban pont jó helyük lesz. A siker érdekében fontos a bőséges öntözés és a talajtakarás.

Itt az ideje, hogy a megürült ágyásokba talajtakaró növényeket vessünk, amelyek megakadályozzák a következő évben a talaj elgyomosodását, télen a talajeróziót, amit az őszi-téli csapadék és szél okozhat. És ami legfontosabb, meggátolják a tápanyagok, főleg a nitrogén kimosódását a talajból. A takarónövény olyan különféle másodvetésű pillangós és keresztes virágú növény, amely visszapótolja a talajba tápanyagot. Ezek a növények zöldtrágyák és gyomelnyomók egyben. A terményt nem kell betakarítani, hanem elszáradás után mulcsként hagyjuk meg őket, tavasszal pedig forgassuk be a talajba. Augusztus elejétől-közepétől szeptember végéig vethetünk az elárvult, feltakarított ágyásokba. A vetés művelete nem igényel ásást. Úgy járunk el, akárcsak fűmagot vetnénk. Az a lényeg, hogy a magvaknak legyen idejük kicsírázni, betölteni a sorokat zöld tömeggel. Növekedésük egészen az első komoly fagyokig eltart. Ezt követően elhalnak, visszafagynak. Télen elbarnult növényi maradványaik befedik a talajt. A tavasz beálltával felélednek, és folytatják a növekedést. Mielőtt az ágyást újra használatba vesszük, forgassuk be a növényeket a talajba.

A paprika még gyors terméshozásra bírható kevés nitrogént, viszont sok magnéziumot és foszfort tartalmazó komplex műtrágyával. Az uborka és a répa öntözésekor a rendszerességen legyen a hangsúly, így nem fognak felrepedni és megkeseredni.

A tökfélék esetében ügyeljünk, hogy nagy hőségben a talaját ne hagyjuk kiszáradni, mert virágaik ilyenkor egy-két óra alatt elhervadnak, és megtermékenyülés nélkül leesnek. A tökfélék érése idején érdemes a termések alá vastag szalmaréteget teríteni, mely védi a rothasztó gombáktól, és megakadályozza a súlyos termések deformálódását is.

Vessünk petrezselymet! Augusztusban vetve a petrezselyem nagyon gyorsan nő, és a károsítóknak kicsi az esélyük, hogy megfertőzzék. A következő tavasszal a növények már elég erősek ahhoz, hogy szedhető legyen a levelük.

Közvetlenül a betakarítás után ritkítsuk meg az őszi barackfának azokat az ágait, amelyek túl közel vannak egymáshoz.

Az édes, éréfélben lévő szőlőt nem csak az ember fogyasztja szívesen. A fűtökre hálót húzhatunk, amely védi a madarak és a darazsak ellen.

A ribizli és az egres öreg hajtásait a betakarítás után néhány héttel érdemes eltávolítani, hogy a bokr új hajtásokat hozzon és ezzel termékeny maradjon.

Annak érdekében, hogy a szamócatövek a következő évben ismét gazdag termést adjanak, távolítsuk el az öregebb leveleket és a felesleges hajtásokat.

Elkezdhethetjük a tavaszi virágok ültetését. A krókuszok, nárciszok, jácintok és tulipánok már a földbe kerülhetnek. Az ültetési alapszabálya: a hagymákat kétszer olyan mélyre ültessük a talajba, mint amilyen magasak. Augusztus közepe-vége a pünkösdi róza és a klematisz ideális ültetési ideje is. A leander, amely akkor érzi a legjobban magát, ha teljes napfény éri, ugyanakkor folyamatosan nedves talajban áll, ilyenkor újult erővel virágzik. Kizárólag akkor metsszük meg, amikor elvirágzott. Vágjuk le az öreg hajtásokat, illetve amelyik keresztben nő vagy túlnyúlik a többin, így új hajtások fejlődhetnek.

Augusztus közepén-végén újra metszhetők a sövények, amivel még egy kisebb mértékű növekedésre készítjük őket a tél beállta előtt.

-ber-

Elhunyt Bodri Eleonóra, a hazai rádiózás egyik legismertebb alakja

Életének 64. életévében elhunyt Bodri Eleonóra, a felvidéki Pátria Rádió népszerű szerkesztő-műsorvezetője – adta hírül a rádió.

A szlovákiai magyar rádiózás egyik legismertebb alakja a Csehszlovák Rádió magyar adásában kezdte pályafutását friss diplomásként 1983-ban. Dolgozott a Petőfi Rádióknak is.

A kilencvenes évektől haláláig volt a Pátria Rádió munkatársa. Legutóbb a Nappali című műsorát készítette, amit betegsége miatt az elmúlt hónapokban már nem vezetett.

Bodri Eleonóra Vízkéleten élt, fiatal kora óta tagja volt a Csemadoknak, szívügye volt a kultúra.

Kétszer nyert Kristálymikrofon díjat, amelyet a hallgatók döntése alapján osztottak ki az év legjobb rádiós műsorvezetőjének, illetve háromszor szavazták meg a legnépszerűbb női rádiósoknak.

Nórka gyakran tudósított régiók kulturális eseményeiről is. Népszerűsítette az Őszi róza magyarnóta-énekesek országos versenyét, tudósított róla, interjúkat készített a szervezőkkel. Műsorvezetőként ő maga is résztvevője volt több nőtaestnek a nyugati régióban. A műfajjal való kapcsolata is ekkor alakult ki, elmondása szerint: „*A munkámnak köszönhető, hogy megszerettem azt a műfajt.*”

Nórka hangja, műsorai, beszélgetései hiányozni fognak mindannyiunknak.

Béke poraira!

(-)

Meghívó

**ÁLLAMALAPÍTÓ
SZENT ISTVÁN KIRÁLY
ÜNNEPÉRE**

**AUGUSZTUS 17.
Nagycsalomja
Béke park**

16:30

Ünnepi műsor:

Szent István szobor - koszorúzás
Beszédet mondanak: Forró Krisztián, Gubik László
„MAGYAROK KENYERE – FELVIDÉKI BÚZAÖSSZEÖNTÉS”
Ünnepi műsor:
„HAZASZÁLLNAK A FÜSTKARIKÁK”
Sáfár Mónika, Kautzky Armand, Jerger Balázs, Somlai Valéria
UFOLK együttes – zenés, táncos műsor
Poharazgatás, falatozás, beszélgetés

Közreműködnek:
Lőrincz Sarolta Aranka, Híves István, Lukanényei Citerazenekar,
Majer-Ilés Ivett

Mindenkit szeretettel várunk!

Támogatók:

Magyar Szövetség
Nagykürtösi járás

Szlovákiai Agrárkamara

Nagycsalomja
Önkormányzata

CSEMADOK Nagykürtösi TV
és Nagycsalomjai ASZ

Garda
Polgári Társulás

**890
IPOLYNYÉK - VINICA**

**Ipolynyéki
Szüreti Fesztivál
2025.8.30-31.**

Szombat:

09:30 – Emlékkapu avatása a Szent István szobornál és Nyék-falvak borainak összeöntése
10:30 – Ipolynyék 890 éves – előadás, kiállítás és vetítés a kultúrház mozi termében
14:00 – Koszorúzás a templom melletti haranglábnál
14:30 – Szüreti felvonulás
15:00 – Lakóhelyem Ipolynyék rajzverseny kiértékelése
Polgármesteri díjak átadása
Testvértelepülési szerződés megújítása Zsombó nagyközséggel
Színes kultúrműsor – fellépnek:
Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda óvodásai – Ipolynyék
Balassi Bálint Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola diákjai – Ipolynyék
Palóc Néptáncgyűjtés – Szécsény
Bokréta Dalkör – Zsombó
Páko Mária és a Mákvirág gitárszoci – Rimaszombat
Palóc Hagyományörző Népdalcsoporth – Ipolynyék
Rados Rita – Ipolytag
Tombola
19:30 – ZANZIBAR KONCERT
Tombola
21:30 – SZERELEMVONAT – DEMJÉN TRIBUTE
A koncert után retro disco – DJ Bedecs
A nap folyamán a gyermekek számára aktív foglalkozást biztosítunk:
ugrálóvár, csúszda, kézműves foglalkozások,
Nerf-lövészet, csillámtetoválás, arcfestés

Vasárnap:

11:00 – Ünnepi szentmise
Mindenkit sok szeretettel várunk!

A FESTIVÁL
INGYENES
BENDELKI SZÁMLA

Az Európai Unió támogatásával

EACEA
Education, Audiovisual & Culture
Executive Agency

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
ALAP

COOP
JEDNOTA

A Csemadok Országos Tanácsa megbízásából

a

Csemadok Nagykürtösi
Területi Választmánya

2025. október 11-12-én
rendezi meg a

**XXVI. ŐSZIRÓZSA
magyarnóta-énekesek
országos versenyét**

A nótáénekesek versenyébe 2025. szeptember 20-ig azok jelentkezését várjuk, akik betöltötték 16. életévüket, felső korhatár nincs. A versenybe 2 magyar nótával – hallgató, csárdás – lehet jelentkezni írásban név, elérhetőség (lakcím, e-mail, telefonszám), valamint a nóták címének és hangnemeinek feltüntetésével a Csemadok

Nagykürtösi Területi Választmány
címén:

**Oblastný výbor Csemadoku,
991 28 Vinica,
Nekyjská 397/27**

e-mail:

csemadokntv823@gmail.com

Az érdeklődők bővebb tájékoztatást kérhetnek a Csemadok NTV telefonszámán: 00421 907 85 62 96.

A jelentkezőknek részletes információt küldünk.

A jelentkezési lapok letölthetők a Csemadok honlapjáról
(**www.csemadok-hu.eu**).

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>
A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

**E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és
a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.**

Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Kliment Éva, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37. Szerkesztő: Hrubík Béla. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota.
Levélcím: 991 28 Vinica, Nekyjská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96.
Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtfš.
Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 1,00 EUR. Megjelenik 800 példányszámban.
A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.